

زنجیره‌ی ته‌حریف و ئیدعا
که شفی شوبه‌ه‌گان، شه‌قلی چواره‌م

درووس کردنه‌وه‌ی چه‌مکه‌گان سه‌باره‌ت به‌وه‌لاء و به‌پراء له ئیسلامدا

عبد‌الفتاح بن صالح قدیش
الیافعی

سَنَد
S A N A D

Kr

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه و من تبعهم يا
حسان الى يوم الدين وبعد:

وشه ی ولاء و براء، په کتیک له وشه کانه که له سه رده می ټیستادا بڼووه ته وه و له
ټیوان سه له ف و زانپاره کانی سه ده کانی رابردوو به ناوبانگ نه بووه. وه له دهره نجامدا
چه ندیک ټهم ټیستیلاحه بووه به هوئی
کیشه بو ټوممهت و چه ندیک له خوینده کان له په نامی دروشمی ولاء و براء رڼاو و
چه ندیک له نابرو و ناموسی مروڅ هه تکی حورمهت بووه، چه نده له ملی مروڅ
له په نامی ټهم ناوه به وه تالان غارهت کراوه. وه چه ندیک له چه مکه ټایینه کان له په نامی
ټهم ناوه به وه به ره واژ جلوه دراوه، و چه ندیک له مه عناکان له په نامی ټهم دروشمه وه
ناشیرین نیشان دراوه.

به راءت له بسولمانان بنه ما و ریشه نیه

ټهرکی بسولمان له به رامبه ری بسولمانانی دیکه، دوستی، خوښه ویستی، یارمه تی دان،
و برایه تیه، و له به رامبه ر بسولمان، به خراب زانین، به راءت و بیژاری کردن و دژایه تی
مانا و میسدا ټیکې بو نیه. هه روه ها که خودا ده فهرمووی: «ژنان و پیاوانی به ټیمان
دوس و یاوه ره کترن.» وه هه روه ها ده فهرمووی: «به راستی که ته نیا به ټیمانان کانن که
برای ره کترن.» وه هه روه ها پیغه مبه ری خودا فهرووسه تس: «ټیماندار له به رامبه ری
ټیماندار ټکی تر وه کوو خانوویه.» متفق علیه. وه هه روه ها پیغتمبه ری خودا فهرموویه تی:
«مه سه لی به ټیمان له دوسی و خوښه ویستی و دلسوژی بو ره کتر وه کوو ټه ندامه کانی
جه سته یه.» متفق علیه.

ټه گهر پرسپار بیټ که ټه گهر بسولمان تاوانبار و ټه له لی بیدعت بی؟ له وه لامدا
ده ووتری: ټیمه له کرده وه که ی که موخالفی شه ریغه ته، بیژاری و به راءت تی خویمان
ده رده پرین و ټه وه به ناگه وار ده زانین. نه ک له زاتی خوئی که حامیلی وشه ی (لااله الا
الله) یه. چونکه له م بواره وه ټایات و ره وایا ټیکې زور بوونی هه یه. هه روه ها که خودا
ده فهرمووی: «بالی ره حمه ت په پرده کانی به ټیمانت دابه زینه، ټه گهر ټیمانان فهرمانیان
لیت نه برده، بلئی: من له ټه وه ی که ټیوه ده یکه ن بیژارم.» (شعراء: ۲۱۶- ۲۱۵).
الله تعالی نه یفه رموو بلئی: من له ټیوه بیژارم. له ریوایه تی بوخاری هاتووه که له

کاتیکیدا خالید تووشی هه‌له بوو، حه‌زرت فه‌رمووی: « خودایئ من له ئه‌وه‌ی که خالید کردوو‌یه‌تی ئیعلامی به‌رائه‌ت ده‌که‌م.» ده‌یبنن ئه‌فه‌رمووی که ئه‌و حه‌زرته نه‌یفه‌رموو: من له خالید به‌ لایه‌نی تودا ئیعلامی به‌رائه‌ت ده‌که‌م.

له مصنفی عبدالرزاق (ج ۱۱ ص ۱۸) هاتوو: «ابوقلابه ریوایه‌تی کردوو که ابودرداء له پالی پیاوئیکه‌وه گوزه‌را که به‌ گوناھئیک ئالوو‌ده بوو و خه‌لک ناسه‌زایان پئ ده‌کووت، ابودرداء ووتی: خه‌به‌رم پئ بدن که ئه‌گه‌ر بکه‌وتابه‌ت به‌ ئیوی چالئیک، ئیوه‌ ده‌رتان نه‌ده‌هئینا؟» ئه‌وان وتیان: به‌لئ. ابودرداء وتی: ده‌ی ناسه‌زا به‌ براهه‌تان مه‌لئین و سپاسی الله به‌جئ به‌ئین که ئیوه‌ی له‌م مه‌عسیه‌ت و گوناھه‌ پزگار کرد. ئه‌وان پرسیاریان کرد: له ئه‌و بوغز و دل‌مه‌نیت نیه‌؟ وتی من رقم له‌ کرده‌وه‌که‌ی هه‌یه، و ئه‌که‌ر له‌ ئه‌و کرده‌وه‌ واز بئنی برای منه.»

شیوازی ته‌عامول له‌گه‌ل بسولمانه‌ گوناھکاره‌کان

بوخاری له (ج ۶ لایه‌ره‌ی ۲۴۸۹) ریوایه‌تی کردوو که له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خودا که‌سیک به‌ ناوی عبدالله که له‌قه‌بی حیمار بوو، جار و بار پیغه‌مبه‌ری خودای ده‌هئینا به‌ که‌نین و پیغه‌ممه‌ریش له‌سه‌ر شه‌راب حواردنه‌وه‌ حه‌دی لئ دابوو، رۆژئیک هئینیان بو مه‌خزه‌ری پیغه‌مبه‌ر و حه‌زرت بریاری دا تاکوو قه‌مچی لئ بدن. ئینج‌ل که‌سیک له‌ ئیوانی ئه‌وانه‌وه‌ وتی: خودایا: نه‌فرینیان بکه‌ چه‌نده‌ ده‌به‌ئین بو شه‌لاق لئ‌دان؟! ئینجا پیغه‌ممه‌ر فه‌رمووی: «ئو نه‌فرین مه‌که‌ن:

چونکه به‌خودا قه‌سه‌م من متمانه‌م هه‌یه که ئه‌و الله و پیغه‌ممه‌ره‌که‌ی خو‌ش ده‌وی.»

له‌ ریوایه‌تئیکی دیکه له‌ بوخاری هاتوو:

وه‌ها مه‌لئین و شه‌یتان دژ به‌ ئه‌و یارمه‌تی مه‌ده‌ن.»

ده‌یبنن که‌ چو‌ن ئه‌و حه‌زرته له‌ رئی و په‌سمی ئه‌وان له‌ ته‌عامول له‌گه‌ل ئه‌فرا‌دی نادان رقی هه‌ستاوه و به‌ یاره‌کانی فه‌رموو: « ئه‌و نه‌فرین مه‌که‌ن؛ چونکه سوئند به‌ خودا که من متمانه‌م هه‌یه که موحه‌به‌یتی هه‌یه بو خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی. «، وه‌ها مه‌لئین و شه‌یتان دژ به‌ ئه‌و یارمه‌تی مه‌ده‌ن.» به‌لکوو بلئین: (خودا له‌ تو په‌حم بکات.) به‌راستی که ته‌عامولی نه‌به‌وی له‌ رووبه‌روو بوون له‌گه‌ل که‌سه فه‌رمان نه‌بره‌کان، به‌ ته‌حریکی ئه‌نگیزه‌یه‌لئیکی خئیر بووه که له‌واندا بوونی هه‌بووه.

هه‌روه‌ها که ئه‌م سه‌حابه له‌حالی سه‌کر و مه‌ستی بووه، حه‌زرت له‌ حالئیکدا ئه‌و ده‌بیسئ، ده‌به‌ئینت‌ه‌وه‌ بئیر که ئه‌و الله و په‌سووله‌که‌ی خو‌ش ده‌وی. هه‌تاوه‌کوو له‌سه‌ره‌تادا شیوه‌ی به‌رخورد له‌گه‌ل که‌سیکی تاوانبار و گوناھکار فئیر بکات و دووه‌م ئه‌وه‌ی که ئه‌م شیوازی ته‌عاموله له‌ ته‌رکی گوناھ، کارامادتره، چونکا توند و تیژی

و خشونت معموله‌ن دڙته سهر عیناد و له‌جبازی و مل‌نه‌ده‌ری. وه‌ئه‌گهر به‌فهرز، که‌سیکی موجریم و گونا‌هکار له‌کاتی توند و تیژیدا فه‌رمان بیات، ئهم فه‌رمان‌به‌رداریه پرواله‌تیه و قلبی و درونی نیه. پیغه‌ممه‌ری خودا فه‌رموویه‌تی: «نهرمی له‌ههر شتی‌کدا بی، ئه‌و شته‌ده‌راز‌بیتته‌وه، و له‌ههر شتی‌ک بکیش‌ریته‌وه، ئه‌وه ناشیرین ده‌کات» (مسلم) وه‌هروه‌ها له‌ریوایه‌تیکی دیکه‌دا فه‌رموویه‌تی: «بۆ بسولمان ره‌وا نیه که له‌گه‌ل براکه‌یدا زۆرتر له‌سێ رۆژ مینۆک بکا.» متفق علیه.

دۆسی و دژایه‌تی به‌رئه‌ساسی موسه‌له‌ماتی بچووکه.

سه‌رنجی ئهم دوو نایه‌ته‌ بکه‌ن: به‌رآستی که ته‌نیا به‌ئیمان‌کانن که برای یه‌کترن، بۆیه له‌نیوانی براکانتاندا ئاسایش و ناشتی به‌رپه‌خن. «ژنان و پیاوانی به‌ئیمان دۆس و یاوه‌ری یه‌کترن.» وه‌هروه‌ها له‌سهر ئهم هه‌دیه‌سه تی‌بفرکین: «بسولمان برای بسولمانه، و سته‌می پێ ره‌وا نابینی، و بچووکي ناکه‌ته‌وه.» صحیح مسلم. «خوین و مال و نابرووی ههر بسولمانی‌ک بۆ ئه‌وه‌ی تر هه‌رامه.» وه‌سه‌باره‌ت به‌مه‌ ئایات و ریوایه‌تیکی زۆر هاتووه.

نایه‌کو له‌ ئهم نایه‌ت و ریوایه‌تانه‌دا شتی‌ک که هۆی جیاوازی له‌ نیوانی بسولمانان ته‌نیا به‌ هۆی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل مه‌زه‌هب، حیزب، یا ناوچه‌یه‌ک بی، بوونی هه‌یه؟ هه‌رگیز. به‌ خودا! به‌لکو مه‌داری دۆسی و خو‌شه‌ویستی و یارمه‌تی دان ئیسلامه، هه‌رک‌سه که نیوی نرا بسولمان، ده‌بی له‌گه‌ل ئه‌وه دۆسی و خو‌شه‌ویستی بکری‌ت و نوسه‌رت و یارمه‌تی بدری‌ت، بریتی له‌مه‌ی که هه‌ر حیزب یان مه‌زه‌به‌ییکی بی‌ت و یان له‌هه‌ر ناوچه و ولاتی‌ک بی‌ت. پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رمووی: «هه‌ر که‌ش شه‌هاده‌ بدات که هیچ مه‌عبود و په‌روه‌دگارێک جگه‌له‌ الله بوونی نیه، و پوو به‌ قیله‌ی ئیمه‌ بکات و نوێز بخۆنیت و له‌ قوربانی ئیمه‌ بخوا، ئه‌وه و بسولمانه، و له‌ به‌رژه‌وه‌ندی و زه‌ره‌ری بسولمانان هاوبه‌شه. بوخاری. به‌لام ئهمه واقعه‌تیکی زۆر داخ هین‌ه‌ره که ئه‌م‌پرو- له‌ کاتیکی نه‌چه‌ندان دوور-می‌عیاری دۆسی و دژایه‌تی بووه له‌سهر بنه‌مای مه‌زه‌هب، حیزب و یان سه‌رزه‌مین.

نایه‌کوو به‌رئه‌ت و بی‌زاری کردن که کافره‌کان پیوستی به‌ ته‌عامل و به‌رخوردی خراب هه‌یه؟

هه‌ندی‌ک له‌ خه‌لکی گومان ده‌به‌ن که بی‌زاری له‌ کوفر و کوفار، پیوستی به‌وه هه‌یه که ئیمه له‌گه‌ل ئه‌وان به‌ ئه‌خلاقی‌ک توند و تیژ و به‌رخورد بکه‌ین و هه‌رگیز پوووی خو‌ش بی‌یان نیشان نه‌ده‌ین، له‌حالی‌کدا که ئهمه تی‌گه‌یشتنیکی هه‌له‌ له‌ قورئانه. باشترین که‌سی‌ک که

دهبئ ئېمە ئەو بە سەرمەشقى خۇمان دانئىن، كەسپكە كە ئابەتەكانى قورئانى پېرۆز لەسەر ئەو نازل بووہ.

ئېستا بەشپك لە ئابەت و پىواپەتەكان كە لە تەعامول لەگەل غەير بسولمانان ھۆى ئازار و ئەزىتەى بەئىمانان بووہ و موھارېب بوونہ، بەبئ سەرنج بە ئەوانەى كە ژىاتىكى پرلەھىمناپەتېان بووہ- پروون دەكەپنەوہ.

خودا لە قورئاندا بە ھارون و موسا دەفەرمووئ: "بىرو بۆ لای فېرعەون، كە بەراستى تاغىگەرە و نافەرمانە، بەلام لەگەل ئەو بە زمائىكى نەرم قسە بكە تا بەلكوو نامۆژارى بگريئ يان بترسئت." (طە: ۴۴- ۴۳). وە ھەرۋەھا خودا دەفەرمووئ: "ئەى پىغەمبەر ئېمە تۆ وەكوو ماپەى رەھمەت بۆ تەواوئ جېھان ناردووين" (انبىاء: ۱۰۷). وە ھەرۋەھا دەفەرمووئ: "لەگەل ئەوانەدا بە باشتر و جوانترىن شىپوازەوہ وت و وئز بكە." (نحل: ۱۲۵) ھەرۋەھا دەفەرمووئ: "لەگەل خەلكى بە باشى قسە بكە." (ابن عساكر، واقدى و اموى در مغازى)

لە سېرەى نەبەوئ دەخۆئىن كە لە كاتىكدا خەلكى تائىف ئەو ھەزەرەتەيان سەنگ باران كرد، فرىشتەى كىئوہكان ھاتە مەھزەرى پىغەمبەر تاوہكوو كىئوہكان لەسەريان ساف بكات، بەلام پىغەمبەر قبوولئ نەكرد و فەرمووئ: "من ھىوادارم كە خودا لە نەسلى ئەوان خودا نەسلىك درووس بكات كە اللە دەپەرەستى و كەسپك لەگەل ئەو شەرىك ناكەن." (مسلم).

لە فەتھى مەككە، يەككە لە سەھابەكان وتئ: "ئەمروؤ رۆزى شەر و خوئىرشتنە." بەلام ئەم ھەزەرەتە فەرمووئ: "نەخېر، بەلكوو ئەمروؤ رۆزى خۆشەوېستى و بەخشىنە."

لەكاتىكدا پىغەمبەرى خودا دواى فەتھى مەككە پۆشتە مەككە، فەرمووئ: "ئىئوہ پەتان واپە من چوئ لەگەل ئىئوہ بەرخوؤرد دەكەم؟" ئەوانىش ووتيان: ئەتۆ برېەكى گەرە وە كوپى براپەكى گەرەى، "ھەزەرەت فەرمووئ: بىروئ ئىئوہ ئازادن. كافرەكانى قورەبىش لە شەرى ئوھود ددانىيان شكاند و سەريان خوئىناول كرد و ھەفتا كەس لە يارەكانى برىتى لە ھەمزە شەھىد كردان، بەلام ئەو ھەزەرەتە دەستەكانى بەرز كردهوہ و دؤعاپەكى ئاواى كرد: "ئەى خوداىا! قەومەكھى من ببەخشە چونكە ئەمانە نازانن." (صحيح ابن حبان).

هه‌ندیک له هه‌لۆیسته‌کانی سه‌له‌ف له ته‌عامول کردن له‌گه‌ل غه‌یری بسۆلمانان

جارێک هه‌زه‌تی عومه‌ر له‌که‌ناری ده‌روازه‌ی قه‌ومێک په‌د بوو و له‌به‌ر ده‌روازه‌ی جوله‌که‌یه‌ک که‌ سوال و ده‌س درێژی ته‌کرد، وه‌ستا‌بوو و هاواری ده‌کیشا: من پیره‌پیاوێکی کۆنه‌سال و کوێرم. عومه‌ر پرسیا‌ری کرد: چ شتی‌ک تو‌ی وادار کرد که‌ سوال بکه‌ی؟ ته‌ویش وتی: پێویست و جه‌زیه. عومه‌ر ده‌سی گرت و برده‌وه‌و بو‌ ماله‌که‌ی و شتی‌کی دا به‌ ته‌و و ئینجا که‌سی‌کی وه‌کوو نگابانی به‌یتوما‌ل نارد و بریا‌ری دا: چاو له‌ته‌مه‌و و ته‌مسالی ته‌مه‌ بکه، سوێند به‌ خودا که‌ ئیمه‌ جان‌ی ئینسا‌فمان ره‌عا‌یه‌ت نه‌کردیه، چونکه‌ جوانیه‌که‌یمان خواردوه‌و، نه‌یچۆن له‌کاتی پیری جی‌ی به‌یتین، و ئینجا ته‌م ئابه‌ته‌ی تیلوه‌ت کرد: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (توبه: ۶۰) «سه‌ده‌قه‌کان بو‌ فه‌قیه‌کان و مسکینه‌کان، بو‌ به‌ده‌س هینانی دلی موخالفه‌کان و ئازاد کردنی به‌رده‌کان، قه‌رزاره‌کان و ئینفا‌ق کردن له‌ پنگای خودا و رپیا‌ری پێویستداره، و ته‌مه‌ فه‌ریزه‌یه‌که‌ له‌ لایه‌ن خودای زانا و هه‌که‌مه‌وه.» و درێزه‌ی دا به‌ وته‌کانی که‌: فه‌قیه‌کان بسوما‌ن و ته‌مه‌ له‌ مسکینه‌کانی ته‌هلی کتیبه‌ و ئینجا ده‌سووری دا تاوه‌کوو له‌ ته‌و و که‌سانێک وه‌کوو ته‌و جه‌زیه‌ نه‌گرن.

خالد بن ولید له‌ موعا‌هیده‌ ته‌هلی ذمه‌ی حیره‌ وه‌های نووسی: "هه‌ر پیره‌پیاوێک که‌ توانایی کار کردنی نیه، یان ئافه‌ت و نه‌خۆشینی‌کی پێ‌ گه‌یشتوه‌و، و یان ده‌وله‌مه‌ندی‌که‌ که‌ بووه‌ته‌ فه‌قیه‌ر و نه‌دار و ته‌هلی دین سه‌ده‌قه‌ی ده‌ده‌ن، جه‌زیه‌ له‌سه‌ری لائه‌برتی و خه‌رج و نه‌فه‌قه‌ی ته‌و له‌ به‌یتوما‌ل دا‌یین ده‌کریت هه‌تاوه‌کوو کاتی‌ک که‌ له‌ داروله‌یج‌ره‌ و یان دانیشتووی داروله‌یج‌ره‌یه‌ (الخ‌راج ابو‌یوسف). عمر ابن‌ عبدالعزیز به‌ ئام‌مه‌زونه‌وه‌ نامه‌یه‌کی ئاوه‌های نووسی بو‌ عوده‌ی کورێ ته‌رتات: سه‌رنجێکی زمیه‌کانی قه‌بیله‌که‌ت بده، هه‌رکه‌سی‌ک که‌ گه‌یشتوه‌و به‌ ته‌مه‌نی پیری، و هێزی لاواز بووه‌ و له‌ که‌سب و کار که‌وتوه‌، به‌ قه‌دی مه‌سه‌له‌هه‌ته‌که‌ی له‌ به‌یتوما‌لی بسۆلمانان به‌شی‌کی بو‌ دا‌یین بکه‌.

ئایه‌کوو دۆسی کردن له‌گه‌ل کافره‌کاندا له‌گه‌ل به‌رائه‌ت کردن له‌ کفر مو‌نافاتی هه‌یه‌؟

دۆسایه‌تی و خوشه‌ویستی بسۆلمان یا به‌ بۆنه‌ی دینه‌که‌یه‌وه‌یه‌ و یان بو‌ ئامانجی‌کی تره، ته‌گه‌ر به‌ هۆی ئایینه‌که‌یه‌و بوو، که‌ ته‌مه‌ کفر به‌ ته‌ژمار دیت و ته‌گه‌ر به‌ ته‌نگیزه‌یه‌کی دیکه‌وه‌ بوو، ته‌گه‌ر ته‌و ئامانجه‌ له‌ رووانگه‌ی شه‌رعه‌وه‌ ته‌مری‌کی هه‌رام و ناجایز بوو،

دیسان نهم جوړه دوستی و خوشه‌ویستی هه‌رامه، هه‌روه‌ها که نه‌گه‌ر که سی‌ک له‌گه‌ل کافرکدا دوسایه‌تی و خوشه‌ویستی بو، چون له‌گه‌ل نه‌و کرداری هه‌رامی نه‌نجام نه‌دا، به‌لام نهم حوکمه له‌حقی کافر و بسولمان یه‌کسانه، هه‌روه‌ها که نه‌گه‌ر که سی‌ک بو که سی‌کی بسولکان دوسی و خوشه‌ویستی بیت ته‌نبا به‌بونه‌ی نه‌وه که کرداریکی نامه‌شروع و هه‌رام ده‌کات، نهم دوستیه هه‌رامه. به‌لام نه‌گه‌ر بو مه‌به‌ستی که هه‌رام نه‌بوو له‌گه‌ل نه‌ودا دوستی کردبو بیت وه‌کوو نه‌وه‌ی که خرم یا هه‌فالی نه‌و بی، به‌سه‌ر نه‌وه‌ی که له‌حقی نه‌ودا چاکیه‌تی و تیحسانی کردبو بیت، له‌م حاله‌ته‌دا خوشه‌ویستی له‌گه‌ل نه‌ودا جایزه. ابن‌الوزیر له‌کتیبه‌ی ایشار الحق علی الخلق (لاپه‌ره‌ی ۴۰۰) نه‌نووسن:

نه‌و مه‌الاته‌ی که به‌تیجماع هه‌رامه نه‌وه‌یه که تو کافرکت به‌بونه‌ی کوفر و گونه‌ه‌باریه‌وه خوش بوئ نه‌ک به‌بونه‌ی مه‌به‌ستیکی دیکه وه‌کوو جه‌لی مه‌نفه‌عه‌ت یان ده‌فعی زه‌ره‌ر و یان خو و خیسله‌تیکی باش که له‌نه‌ودا بوونی هه‌یه. والله اعلم.

وه‌روه‌ها له‌لاپه‌ره‌ی (۱/۳۷۳) ده‌نووسن: لیره‌دایه که نه‌و که سانه‌ی توندیره‌ون سه‌باره‌ت به‌وه‌لا و به‌په‌را ئیجازه‌یان داوه که له‌گه‌ل گونه‌ه‌کارادا به‌بونه‌ی خولق و خسه‌له‌ته باشه که یه‌وه که لیه‌تی نه‌توانی خوشه‌ویستیت بیت هه‌رچه‌ند که کافریش بیت، وه‌کوو نه‌بو تالب له‌یه‌ک دو دانه له‌قه‌وله‌کان سه‌باره‌ت به‌خوشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ری نالی نه‌و پیش له‌ئیسلام هی‌نان.

دلیل جواز محبت با آنان برای امری غیر دینی

۱. این یک امر فطری است و راه‌هایی از آن وجود ندارد، چنان‌که دوستی با پدر، فرزند، دوست، و کسی که در حق وی کار نیکویی انجام داده است، امری فطری و طبیعی است.

۲. خداوند می‌فرماید: «إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ»، یعنی: «همانا تو نمی‌توانی هرکس را که دوست داری هدایت کنی، بلکه خداوند هر کس را که بخواهد هدایت می‌نماید.» (قصص: ۵۶). خداوند در این آیه از محبت پیامبرش با عمویش ابوطالب و آرزویش به‌هدایت او خبر می‌دهد با وجود این‌که او ایمان نیاورد. و منظور از: (مَنْ أَحْبَبْتَ) یعنی او را دوست داشته باشی.

۳. خداوند می‌فرماید: «وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً»، یعنی: «از نشانه‌های او این‌که برای شما از (جنس) خودتان همسرانی را آفرید تا با ایشان انس و الفت گیرید، و میانتان محبت و مرحمت

پدید آورد.» (روم / ۲۱) و مسلم است که ازدواج با زنان اهل ذمه جایز است، بلکه دیدگاه جمهور بر این است که ازدواج با اهل کتاب اگر چه از دارالحرب باشد، جایز است و این ازعموم این آیه فهمیده می شود: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾؛ «و با زنان پارسی مؤمنه و زنان پارسی اهل کتاب ازدواج کنید.» (مأئده: ۵). بنابراین، اشکالی ندارد که مسلمان دوستی و محبت همسر کتابی غیر مسلمان را در قلبش جای دهد، بلکه این امری فطری و طبیعی است که امکان دفع آن وجود ندارد.

زیارت و سهرلیدان له غیری بسولمان و جواب دانهوه به دهعوت و تهعزیه کردنی نهو

انس بن مالک رهزای خودای لئ بیت پریوایه تی کردوو که لایوکی جوله که بو نهو ههزرته خزمه تی نه کرد و تووشی نه خوشین هات پیغهمبری خودا پوشت بو عه یاده تی و لهسه ر بالینه که ی دانیش و فه رموی: "ئیسلام بیئا، نهو گهنجه یش که باوکی لهوئی بوو، وورد بووه وه. باوکی وتی له نه بولقاسم ئیتاعه بکه. بوئه نهو گهنجه ئیسلامی هیتا، و پیغهممه ر هاوکات له گهل نهوه ی که لهوئی دهرده چووئه مه رسته یه هیتاوه سه ر زمانی: "همد و سه نا و ستایش لایه ق به خودایه که که نهوی له ناگر رزگار کرد." (بخاری)

ههروه ها نه نه سه ده لئ: جووله که یه ک پیغهمبری خودای به خواردنی نانی جو و پوئن دهنگ کرد و نهو ههزرته دهعوته که ی قبول کرد. (مسند احمد) مه زاهیبی نه ربه عه هه موویان هاوده ننگن له صه ر به شدار بوون له تهعزیه ی غیری بسولمانان.

ئیتحسان و خویش رهفتاری له گهل غیری بسولمانان و په یوه ندی و ته بادولی هه دیه له گهل نهواندا

خودا له فورانی پیروردا ده فه رموی: ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾؛ واته : «خودا ئیوه له باشی کردن و عدالته کردن له گهل نهواندها که له گهل ئیوه لهسه ر دین شه ریان نه کردوو، و ئیوه یان له سه رزه مینه که ی خوستان دهرنه کردوو، نه هی ناکات، و به لکوو خودا نهو

که سانه‌ی واکوو به عه‌دالله‌توه کردار ده‌که‌ن خو‌ش ده‌وئ. و غه‌یر له‌مه نیه که خودا ئیوه نه‌هی ده‌کات له دؤسی کردن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی دژ به دینی ئیوه شه‌پران کردوو و ئیوه‌یان له سه‌رزه‌مینه‌که‌ی خو‌تان ده‌رکردوو یان له ده‌رکردنی ئیوه له و‌لاته‌که‌ی خو‌تان هاوده‌ستییان بووه، و هه‌رکه‌س له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا دؤستی بکات له سه‌تمکاره‌کانه. (ممتحنه: ۸-۹)

عبدالله بن زبیر سه‌باره‌ت به نزولی ئهم ئایه‌ته ده‌لئ: که به بۆنه‌ی ئه‌سمای کچی ئه‌بوه‌که‌روه هاتوو‌ته خواری، له‌وکاته‌دا که دایکی به قه‌تيله کچی عه‌بدولعو‌زا که ئیسلامی نه‌هینابوو، بۆی هه‌دی‌ه و که‌شکی رۆنی هینا، ئه‌سما ووتی: من هه‌دی‌ه‌که‌ت قبو‌ل نا‌که‌م و هه‌تاوه‌کوو ئه‌و کاته‌ی که له پی‌غه‌مبه‌ری خودا ئیجازه‌م وه‌رنه‌گرتوو ه‌می‌ه ئیو مالی من. له‌م کاته‌دا عایشه په‌زای خودای لی بن ئهم ماجه‌رایه بۆ پی‌غه‌مبه‌ر گیرایه‌وه. له‌م کاته‌دا بوو که ئهم ئایه‌ته نازل بوو: ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ...﴾ (تفسیر طبری) له سه‌حیحی بوخاری هاتوو هه‌که ئه‌سما وتی: دایکم له کاتیکدا موشریک بوو، هات بۆ لای من، سه‌باره‌ت به حازر بوونی ئه‌و له پی‌غه‌مبه‌ری خودا ئیستف‌تام کرد و وتم: دایکم چونکه خو‌شه‌ویستی من له دل‌یدایه، هاتوو بۆ دیتنی من، ئایه‌کوو له‌گه‌ل‌یدا سیله‌ی ره‌حم بکه‌م؟ پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رمووی: "به‌لئ له‌گه‌ل دایکت سیله‌ی ره‌حم بکه‌ه."

له می‌ژوو ئه‌مونه‌گه‌لیکی زۆر سه‌باره‌ت به سیله‌ی ره‌حم و ته‌عامول کردن له‌گه‌ل غه‌یری بسول‌مانان و که‌سائیک که له‌گه‌ل ئه‌واندا مه‌به‌ستی شه‌ر و خو‌ین پش‌تییان نه‌بووه، بوونی هه‌یه و چه‌مکی ئهم ئایه‌ته بیرتی له‌وانیش ده‌بن و ئی‌مه به به‌شیک له‌م ئه‌موانه له داها‌تو‌دا ئاماژه ده‌که‌ین. به‌کیک له‌م مه‌واریده ته‌بادولی هه‌دی‌ه و سه‌ده‌قه‌یه. ئین عه‌باس له پی‌غه‌مبه‌ری خودا رپوایه‌تی کردوو که چه‌زهرت دواي نزوولی ئهم ئایه‌ته: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾؛ واته: « هه‌ر شتیکی باش و خاوی‌ن که به‌خشن بۆ خو‌تانه و جگه‌له‌بۆ په‌زامه‌ندی خودا مه‌به‌خشن. و هه‌رشتیکی باش و خاوی‌ن که به‌خشن به‌ته‌واوی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ خو‌تان و هیچ سه‌تم‌یک له‌سه‌ر ئیوه نا‌کریت. ئینجا چه‌زهرت ده‌سووری دا که به هه‌رکه‌سیک که سه‌ده‌قه‌ه بدن هه‌ر دین و ئایینیکی بیت (ته‌فسیری ئین حاته‌م) سه‌عید ابن مسیب ئه‌لئ: پی‌غه‌مبه‌ری خودا سه‌ده‌قه‌ی ده‌دا به ئه‌هلی مال‌یکی به‌هوودی. (الاموال ابو‌عبید).

بوخاری و موس‌لیم رپوایه‌تیان کردوو که عومه‌ری کوری خه‌تاب جلی خه‌لات کرد به یه‌کیک له براکانی که له‌و کاته‌دا له‌سه‌ر شیرک و کفر بوو. عه‌لامه‌ی نه‌ووی له شه‌رحی موس‌لیم (۱۴/۳۹) ده‌لئ: (عومه‌ر جلی کرده به‌ر براهی‌کی دایکی خو‌ی له‌حالی‌کدا که براهی‌کی موشریک بوو). هه‌مووی ئهم مه‌وریدانه ئاماژه‌ده‌ر به‌مه‌ن که سیله‌ی ره‌حم

له گه‌ل خمیك واكوو موشریکه، و خوښ په‌فتاری و خه‌لات دان به کافره‌کان جایزه.

به‌پیچه‌وانه‌وه، زوړیک له غه‌یری بسولمانان وه‌کوو پادشا کافره‌کان و غه‌یری نه‌وانه خه‌لاتیان داوه به حه‌زرت و په‌سوولی خودا ئهم خه‌لاتانه‌ی قبول کردووه. یه‌کیک له‌و مه‌وریدانه، خه‌لاته‌که‌ی پادشای میسری قیبتیه. هه‌روه‌ها که عایشه په‌زای خودای لی بی پړویاه‌تی کردووه که مه‌قوقس، سه‌روکی نه‌سکه‌نده‌ریه، کله‌دانیکی دارینی له شامه‌وه له‌گه‌ل ژنیکدا به خه‌لات بو پیغه‌مبه‌ر نارد. (طبرانی فی الاوسط)

حوسنی جه‌وار و په‌عبه‌ت کردنی مافی دراوسنی

یه‌کیک له جوړه‌کانی حوسنی جه‌وار و ربعا‌به‌ت کردنی مافی دراوسنی غه‌یری بسولمانه. خودا ده‌فهرمووی:

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنْبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾؛ (نساء: ۳۶) واته: "خودا بپه‌رستت و هیچ که‌سیک مه‌که‌ن به شه‌ریکی نه‌و و له‌گه‌ل دایک و بابتان، خزمه‌کانتان و هه‌تیوه‌کان و بیکه‌سه‌کان و دراوسنی خزمه‌کان و دراوسنی به‌یانه‌کان و بار و هاوړی و پړیوار و مسافر و به‌نه‌کانی خودا به باشی په‌فتار بکه‌ن، به‌راستی که خودا له خوژلبینان و فه‌خرفروشان خوښی نایه‌ت." مه‌به‌ست له (وَالْجَارِ الْجُنْبِ)

له یه‌کیک له دوو ته‌فسیر دراوسنی غه‌یر بسولمانه. له نوفی شامی ربویاه‌ت کراوه که وتی: مه‌به‌ست له (والجار ذی القربی) بسولمان و مه‌به‌ست له (والجار الجنب) غه‌یری بسولمانه. (ته‌فسیری ته‌به‌ری).

عه‌مری کوری شو‌عه‌یب له باوکی و نه‌ویش له باپیری عه‌مری کوری عاس پړویاه‌تی کردووه که پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رمووی: "دراوسنی‌کان سن جوړن؛ دراوسنی بسولمانی خزم، مافی ئیسلام، مافی دراوسنی‌ته‌تی و مافی خزمی له‌سه‌ریه‌تی و نه‌وه‌ی که دوو مافی به‌سه‌ر ئیوه‌وه‌یه، دراوسنی بسولمانه که مافی ئیسلام و مافی دراوسنی‌ته‌تی له‌سه‌ر ئیوه‌یه، و نه‌و که‌سه‌ی که یه‌ک حه‌قی به‌سه‌ر ئیوه‌وه‌یه، دراوسنی کافره که مافیکی به‌سه‌ر ئیوه‌وه‌یه" (طبرانی فی المسند الشامیین، و بیهقی فی شعب الایمان و التعاون مع غیر المسلمین)

خودا ده‌فهرمووی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِنِّمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدٌ﴾؛ (مائده: ۲) واته: "وه یه‌کتر یارمه‌تی بدن به باشی و پاریزگاری، و یه‌کتر یارمه‌تی مه‌ده‌ن له‌سه‌ر گوناوه و ده‌سد‌ریژی، و له خودا بت‌سن که عیقایب خودا زوړ سه‌خته." سیاقی ئهم ئایه‌ته له‌سه‌ر ئهم ئه‌مره ده‌لاله‌ت ده‌کا که ته‌عاوون و هاوکاری له کاره

خیره‌کان و هاوکاری نه‌کردن له کاره شهر و خراپه‌کان له‌گه‌ل کافره‌کانیش کارپکی درووسه، به‌لکوو سه‌ره‌تای سیاقی ئەم ئایه‌ته له‌سه‌ر ئه‌وانه ده‌لاله‌ت ده‌کات. هه‌روه‌ها که موفه‌سیره‌کان وتوویناه:

پینغه‌مبه‌ری خودا سه‌باره‌ت به حلف الفضول که قورپیش له سه‌رده‌می جاهلیه‌تدا بو یارمه‌تی دان چه‌وساوه‌کان دايمه‌زرا‌ندبوو، فه‌رمووی: "من بو په‌یمانیک له داری ابن جدعاندا حازر بووم، و ته‌نانه‌ت به وشتری توک سوریش من رازی نابم ئەم په‌یمان به‌شکینم، و نه‌گه‌ر له ئیسلامیشدا بو کارپکی ئاوه‌ها بانگ بکریم، ئیجابه‌تی ده‌که‌م" (مسند حمیدی و طحاوی). وه هه‌روه‌ها که ئەو چه‌زه‌رته سه‌بارته به سولحی حوده‌ییبه فه‌رمووی: "نه‌گه‌ر قورپیش له من داوا بکات به‌ره‌و کارپک برۆم که له‌نیوانی ئه‌وکاره‌دا حورمه‌ته‌کانی خودا ته‌عزیم ئه‌کریت، من به‌و ئەو بانگه‌شه ولام ده‌ده‌مه‌وه". (بخاری).

ته‌عریف و ته‌مجیدی غه‌یری بسولمانان له به‌رامبه‌ری خیرپک که له ئه‌واندا بوونی هه‌یه

هه‌ندی‌ک که‌س هه‌نه که گومان ده‌به‌ن که ته‌عریفی غه‌یری بسولمان به‌هۆی خیرپک که له‌ئواندا بوونی هه‌یه له‌گه‌ل پروای وه‌لاء و به‌پراء مونا‌فاتی هه‌یه و بی‌گومان ئەم تی‌گه‌بشته نادرووس و هه‌له‌یه، چونکه خودا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ۤأَلَّا تَعْدِلُوا ۚ اَعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰی﴾ (مائده: ۸) واته: «وه هه‌چ گه‌لیک ئیوه تووشی ئه‌وه نه‌بات که عدل و دادوه‌ری نه‌کن، عدل و دادوه‌ری بکه‌ن که ئه‌وه به پارێزگاری نزیک‌تره) سیاقی ئەم ئایه‌ته په‌یوه‌ندی به غه‌یری بسولمانانه‌وه هه‌یه، به‌لکوو خودا ئەو غه‌یری بسولمانانه‌ی که سرۆشتی جوانیان هه‌یه ستایش ده‌کات.

خودا هه‌روه‌ها له قورئاندا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلْتَجِدَنَّ اَقْرَبِيَهُمْ مَّوَدَّةَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّا نَصَارَىٰ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِيْسِيْنَ وَرَهْبَانًا وَاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ﴾؛ (مائده: ۸۲) واته: "ئه‌به‌ته که له‌وان ده‌بینی که‌سانپک که دۆسی موئینه‌کانن و ئه‌لین ئیمه‌ نه‌سرا‌ین، ئه‌وه به‌و بوئه‌وه‌یه که هه‌ندی‌ک له‌ئوان کیشیش و راهیبن و پروونه که ئه‌وانه ته‌که‌بوره‌ناکه‌ن." وه هه‌روه‌ها خودا ده‌فه‌رمووی: ﴿لَيْسُوْا سَوَاءً مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قٰتِمَةٌ يَّتْلُوْنَ آيٰتِ اللّٰهِ اَنۡءَا اللّٰیْلِ وَهُمْ يَسۡجُدُوْنَ﴾ (آل عمران: ۱۱۳)، واته: «ئه‌هلی کتیب هه‌موویان به‌کسان نین، گروو‌پنکیان به‌تاعه‌تی خودا پراوه‌ستاوون و ئایه‌ته‌کانی خودا له دلی شه‌ودا تیلاوته ده‌که‌ن و سو‌جده به‌جی ده‌هینن.» وه هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمِنۡ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنۡ اِنۡ تَاَمَنۡهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ اِلَيْكَ﴾ (آل عمران: ۷۵)، واته: «له‌ئه‌هلی کتیب که‌سانپک هه‌ن که ئه‌وان به ئامه‌تدار ده‌زانی و ئه‌مانه‌ته‌که ده‌گه‌ریننه‌وه بو‌ت.»

له‌کاتێکدا پینغه‌مبه‌ری خودا له مه‌که‌که یاره‌کانی بینی فه‌رمووی ئه‌گه‌ر له لابه‌نی کافره‌کانه‌وه

تووشی نازار و شکنجه هاتوونه و من ناتوانم یارمه تیتان بدهم، "هیجرهت بکن بۆ حبه شه، که له وولاته دا پادشایه ک هه یه که که سیک له سه رزه مین نه ودا تووشی سته م نایه ت. و له کاتیکدا که بۆ ده سه لاتداران و حاکمه کان نامه ی ده نووسی، به له قه ب و نازناویکی گونجاو له لای نه وان ناوی لان ده برد. ههروه ها که له نامه که ی بۆ فه رمانه وای فارس و رووم ناوا ده نووسی: (بسم الله الرحمن الرحيم، بۆ هرقل، ده سه لاتدار و گه وره ی رووم، بۆ که سرا، ده سه لاتداری ئیران (متفق علیه).

ئیمام نه حمه دی حه نه ل له موسنه ده که ی خویدا سه بآره ت به نه سه ره کانی سه حابه وتوو یه تی: ام سلمه رضی الله عنها ده لئ: نه وکاته ی ئیمه هیجره تمان کرد بو سه رزه مینی حه به شه، و له دراوسییه تی باشتیرین دراوسن قه رارمان گرت، نه جاشی سه بآره ت به دینه که مان هینایه تی به ئیمه به خشی و به ی نه وه ی نه زیه ت و نازار ببینین الله مان عیباده نه کرد، شتیک که ئیمه ناراحه ت بکا له نه و نه مان بیسی، نه و کاته ی نه م شته به قوره ی شت زۆر تیک چوون".

ههروه ها له صحیح مسلم هاتوو ه که : مستوردی قوره ی شی له لای عه مروعاص بوو وتی: من له پیغه مبه ری خودم بیستوو ه که فه رمووی: "قه یامه ت له حالیکدا به رپا ده بئ که جه معیه تی رووم زۆر ده بئ. ئینجا عه مروعاص وتی: ئاگادار به چی ده لئیت، مستورد وتی: من شتیک نه لئیم که له پیغه مبه ری خودام بیستوو ه، و وتی: نه گه ر بلیم که له وانه دا چوا خه سله ت و تایه تمه ندی هه یه، نه وانه له کاتی فتنه، بو رده بارتیرین که سه کانن و له کاتی موسیبه ت زووتر له هه رکه سیکی تر هیمنا یه تی دینه وه ده س، باشتیرینی نه وان به فه قیر و مسکین و هه تیو و لاوازه کان زۆر دل سوژن. په نجه مین نه وانه جوانیه تی و نه وه ی که به رگرتیرین که سه کانن له به رامبه ری سته م و چه وسانه وه.

پرسه گرتنی حسان بن ثابت در دووری مطعم بن عدی

مطعم بن عدی له حاله تی کفر کوچی دوایی کرد، به لام سه ره رای نه مه، حه سانی کوری سابت وتی: سویند به خودا به بو نه ی پرسه کردن بۆ نه وه وه هۆنراوه و مه رسیه ی بۆ ده لئیم و نه مه به و بو نه وه یه که له کاتیکدا پیغه مبه ر له سه فه ری ئایف گه رایه وه، په نای دا ی. بۆیه سه بآره ت به وه وه وه های کوت: (سیره ابن هشام، فتح الباری، سیر اعلام النبلاء، البدایء والنهایه)

رپیدان به نازادی ئایینی و دابین کردنی نه وه ی که له روانگه ی دینه وه مباحه

یه کیک له پیداو سیته کانی عه دنامه ی نه هلی زیمه نه مه که به سو لمانان به عه قیده، شه عائیری دینی و عیباده ت و رپوره سمه ئایینه کان و نه و مه سه له یانه که نه وانه به شی ک

له دینه که یان ده زانن، وه کوو ناقووس له یتو مه عبه ده کان، قه رائه تی ته ورات و ئینجیل، به بی ټه وهی که شتیک له به رامبه ر بسولمانان ئاشکرا بکن، ده س درپژئی نه کن. وه ټمه مه سه له یه کی کوټمه لگایی له یتوانی فوقه هایه و بو لیکوئینه وهی زورتر به ټم کتیه موراجیعیه بکن. (حاشیه بن عابدین در فقه حنفی ۲۷۲/۳، حاشیه دسوقی فقه مالکی ۲۰۴/۲، مغنی المحتاج فقه شافعی ۲۵۷/۴، کشاف القناع فقه حنبلی ۱۲۷/۳)

ههروه ها فوقه ها به ته واوی هاوده ننگن له سه ر ټمه ی که روخسه تیان هه یه له خنزیر و خه مر و نامیره کانی موسیقا که لک وه برنگن و له روزه کانی مانگی ره مه زان بخون و بخونه وه و مه جووسیه کان بویان هه یه که له گه ل مه حره مه کانیا نندا نیکاح بکن و ټم ټه مرانه ی دیکه که له ټایینه که یان موابه، (فتح القدر در مذهب احناف ۳۰۰/۵، نهایه المحتاج فقه شافعی ۹۳/۸، الزرقانی علی خلیل فقه مالکی ۱۴۶/۳، کشاف القناع ۱۲۷/۳)

مه گه ر ټه وهی که ریگه یان پښ نه دراوه ټو ره پوره سمانه له یتوانی بسولمانان ده ربخه ن، یا ټه وانه بده ن به ده رخوا ردی بسولمانان و ټمه به پونه ی راگرتی ئاسایشی کوټمه لگابه، ههروه ها که بسولمانتیک واکوو به ربانگ ده کاته وه، روخسه تی نیه له پیشگای خه لکی شتیک بخوا. وه ده لیلی فوقه ها سه بارت به ټمه، ته عامل و عه هدنامه ټو هه زره ته له گه ل خاج په رسته کانی نه جران و جووله که کانی مه دینه و عه هدنامه گه لیکه که سه حابه له کاتی فه تی ولاته کاند له گم بسولمانان ټه نجامیان داوه.

دوآ کردن بۆ غه بر بسولمانان

مصنف ابن ابی شیبه له کتیه که بیدا سه بارت به دوآیه ک بۆ جووله که کان و خاج په رستان باسی کردوه و له ویدا هه ندیک له ریوایه ته کان و ټه سه ره کانی سه حابه ی ناو بر دووه بریتی له وهی که جووله که یه ک ووشتری بۆ پیغه ممه ر دووشی، که له و کاته دا هه زره تی بۆ ټه و جووله که یه دوآیه کی ئاوا ی کرد:

خودایښ، ټم مروقه جوان بکه ره وه، له م کاته دا بوو که قژی ټه و جووله که یه له سپی ده رها ت بوو به ره ش. ئیبراهیم و تویه تی: جووله که یه ک ها ته مه حزه ری پیغه مبه ر، عه رزی کرد: له باره گای په روه ده گار دوآم بۆ بکه، پیغه مبه ر دوآیه کی ئاوا ی بۆی کرد: خوا ی گه وره مال و فه رزه ندت زور بکات و له شت ساغ و ته ندر ووس بښ و ته مه نت درپژ. و ههروه ها ئیبرایم و تویه تی: کیشه ی نیه که بۆ جووله که یه ک دوآیه کی ئاوا بکه یت و بلی: خودا تو هیدایه ت بدات. له سعید ابن جبیر نه قل کراوه که ووتی: ټه گه ر فیره عون به من بلی: خودا به تو به ره که ت عینایه ت بکا: من ده لیم، به تویش به ره که ت عینایه ت بکات.

بخاری له ادب الفرد (ص ۳۸۱) له سعید بن جبیر له ابن عباس رضی الله عنهما ریوایه تی

کردووو که وتی: ئەگەر فیرعون بە من بَلِّ: خودا بە تۆ بەرەکەت عینایەت بکا: من دەلێم، بە تۆیش بەرەکەت عینایەت بکات. ئەمە لە حالیکدا یەحییە کە فیرعون مردووو. پێشتر وتمان کە لە کاتیکدا کافرەکانی قورەیش حەرزەتیان بریندار کرد، بۆ ئەوان دۆعای کرد و فەرمووی: خودایە گیان! قەومە کەم هیدایەت بدە، چونکە تێگەشتوو نین. وە هەر وەها پێغەمبەری خودایش بۆ ئەبوجەهل و عومەری کوری خەتاب پەش لە ئیسلام هێنانیان دۆعای کرد و فەرمووی: « خودایا! ئیسلام بە دەستی یەحییە کە لە خۆشەویستری ئەم دوو کەسە لە لای خۆت سەر بەرزێ بدە، عومەری کوری خەتاب و ئەبوجەهلی کوری هیشام". سەبارەت بەم شتانەووە نمونەگەلیکی زۆر لە کتێبەکانی سیرە هەیه کە ئیمە هەر نامە بە کافی دەزانین.

ئایە کوو هەندیک لە پاشەکشەکان لە کاتی تەعامول لە گەڵ غەیر بسولمانان بە بۆنە ی هەندیک لە مەسلەحەتەکان و بەرژەووەندیەکان لە گەڵ برۆای وەلاء و بەرەا ناکۆکی نیە؟

پێرەدا هەندیک لە هەلۆیستەکانی پێغەمبەر ناو دەبەین کە ئەو حەزرەتە بە بۆنە ی هەندیک لە مەسلەحەتە شەرعیەکان لە رامیاریدا لە هەندیک لە مەسلەحەتەکان پاشەکشەیان کردوو و ئیمە دوو مەوریدیان ناو دەبەین:

۱ - ئەو ی کە پێغەمبەر ی خودا لە غەزوە ی ئەحزاب رووی دا و ویستی هەبوو یە ک سیهەمی بەرھەمەکانی مەدینە بدات بە قەبیلە ی قەتفان هەتاوہ کوو لە میدانی شەر دەرچن. (مصنف ابن ابی شیبە ۴۲۰/۱۴ و مصنف عبدالرزاق ۳۶۷/۵)

سالەحی لە کتێبە کەیدا، سبل الھدی و الرشاد ۴/۳۹۹ ئەنووسئ: حەزرت ئەوانی پێنمایی کرد چونکە مەسلەحەتیکی ئاوا پەیوہندی بە بسولمانان بوونی هەبوو.

۲. ئەو شتە ی کە پێغەمبەری لە سوڵحی حودەیبیە بۆی رووی دا، وە کوو ئەو ی کە (بسم اللہ الرحمن الرحیم) و ہەر وەها (رسول اللہ) لە عەھدنامە سەرداوە و ئەو سالە ی بە بئ ئەنجامی عومرە گەرانەوہ بۆ مەککە و لە کاتیکدا کە کەسیک ببیت بە بسولمان و بیتە مەحزەری حەزرتی رەسوول ئەوہ بگەرێتیتەوہ بۆ لای کافرەکان و ئەگەر بسولمانە ک مورتەد بوو و رۆشت بۆ لای موشریکەکان، ئەیکە پیننەوہ بۆ لای بسولمانان. پێغەممەر ئەبوو بە سیری گەرانەوہ بۆ لای کافرەکان لە کاتیکدا دوا ی عەھدنامە ی حودەیبیە ہیجرەتی کردبوو بۆ مەدینە، ئەبوجەندەلێشی قبوول نەکرد لە مەدینە، سەرەرای ئەو ی کە ہیجرەتی کردبوو. (بخاری ۹۷۴/۲).

والحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين.

عبد الفتاح بن صالح قديش الياضي اليمن- تريم

زنجیره‌ی ته‌حریف و ئیدعا

پیغمبر ماهر فہرمووی: ئەم عیلمہ بہ دەستی ئەوانہی دواي ئیمەن دەگات، عادلەکان ھەلێ دەگرن و توندەرەو ھەکان تەحریف و تەئویلی ئەکەن پەیوھندی بە ئەھلی باتل و تەئویل.^۱

ھەندیک لە خواوہنەکانی ئەفکاری ئینحرافی کەلامی خودای سوبحانیان بە جوۆری لێ حالی بووہ کہ ھاودەنگ نین لەگەڵ مەنھەجی زانستی میراتی سەلەفی سالیح، و ئامانج و ئەرزشە گەورەکانی وەحی ئیلاھی. و ئەوانە ھەندیک لە ئەو ئایەتانەہی کہ سەبارەت بە کافرەکان نازل بوونە، ھەملی دەکەنە سەر بسولمانان.

وہ ئەو ئایەتانەہی کہ بە شیوازی تاییەتی و ھەلاوێر نازل بوونە، ئەحکامیکی گشتی صادر دەکەن و مەبەستەکانی کەلامی خودا بە تەحریف دەکیشن و لە دەرەنجامی ئەو شیوازە ھەلەیانەوہیہ چەمکگەلیکی ھەلە و نادرووس لە نیوانی عەقل و ژیرایەتی بسولمانان پوووی داوہ و لەدەرەنجامدا رەفتار و مەسەلەگەلیک دەرکەوتووہ کہ ھیچ پەیوہندیہکی بە دینی موبینی ئیسلامەوہ نیہ.

لە لابەلای ئەم زنجیرە بابەتانە، لەگەڵ تەحریفی مەبەستەکانی ئەیہ تەکانی قورئانی پیروۆز لە لایەن خواوہنەکانی ئەفکاری مونحریف و جیاوازی ئەوانە لە تیگەیشتنی پیغممەری خوۆشەویست و ئەسحابی بەنرخعی و سەلەفی سالیح و شەرعیەتی غەرا ئاشنا دەبین.

۱ - حدیث مشهور صحیحہ ابن عبد البر ، وروی عن أحمد بن حنبل ؛ أنه قال : هو حدیث صحیح .